

niske Forening nu maa optages mellem de mange Arter af Foreninger og Selskaber, der faa Statstilskud, det er og kan ikke være andet end en Skønssag. Det er en Bevilling, der blandt de mangfoldige og mangeartede Andragender er sluppen gennem Skærsilden hos mig. Der er nogle Stykker i Modsætning til de mange andre, hvor Udvalgets og mit Skøn er faldet sammen, som ikke ere slupne gennem det næste Trin, Udvalgsskærsilden. Mere vil der ikke kunne siges derom. Om mit Motiv til at foreslaa at lade disse Foreninger glide ind til de andre, der nu græsse paa Finansloven, kan jeg derfor indskrænke mig til at henvise til Anmærkningerne, og hvad der er udtalt om hvert enkelt. Intet af de ikke tiltraadte Forslag angaar Administrationen og kan have Virkning der. Det eneste skulde da være det, om den nye Konservator ved Nationalmuseet eller en anden af Museets Funktionærer skal bo i den Lejlighed, der har været anvist den nu afgaaede Konservator. Men det finder vel Nationalmuseet nok ud af. De andre angaa alle Tilskud til dette eller hint Foretagende eller Selskab. For nogle af disse Foreninger maa det vel betragtes som definitivt, at de ikke ville opnaa Statstilskud, medens andre ville kunne bevare et Haab om, at de ikke for bestandig ere afskaarne derfra, men at Udvalget kun har fundet, at det er for tidligt for dem at komme med, saa at de ventelig kunne haabe at komme med en Gang, naar Foreningerne blive ældre og vedblivende arte sig vel.

Af lignende Art som de her ikke tiltraadte Bevillinger ere to Forslag, som foreslaas udstemte af et Mindretal, nemlig Tilskud til jydsk Kammermusikforening og Odense Musikforening. Ganske vist kan der om disse Forslag siges det samme, at det kun beror paa et Skøn, om man her bør yde Tilskud eller ej, men da et Fler-tal i Udvalget har sluttet sig til dem og erkendt, at disse to Foreninger have ikke ringe Betydning for Musiklivet udenfor København — her i København understøttes Musikforeningerne jo rigeligt —, haaber jeg, at ogsaa et Fler-tal her i Salen vil samle sig om Gennemførelsen af disse to meget beskedne Bevillinger. Jeg haaber, at Kammermusikforeningen i den Henseende maa faa samme gunstige Skæbne som Barberforeningen.

I sin Omtale af forskellige Samraad nævnede den ærede Ordfører det grønlandske Seminarium og de i Forbindelse dermed staaende grønlandske Skolefor-

hold. Jeg deler ganske den ærede Ordførers Forventning om, at den nye Lov om de grønlandske Kirke- og Skoleforhold og derunder de gode baade indre og ydre Kaar, der ere budt det grønlandske Seminarium, maa bringe Fremgang for Grønland og dygtiggøre Grønlænderne blandt andet ogsaa til selv at kunne varetage Poster ved Handelen og under Direktionen deroppe. Om den fremdragne Bemærkning af Seminarieforstanderen, at Handelen ikke har villet sælge Seminariet nye Bøsser, saa at det har været henvist til at købe brugte, hvor og naar der kunde findes saadanne, skal jeg sige, at jeg vil lade denne Sag undersøge lige saavel som de Klager, der ere anførte over, at der af Handelen ikke er leveret Sælskind til Seminariet, som lovet og ventet. Foreløbig maa jeg dog antage, at der fra Handelens Side foreligger en plausibel Grund, bygget paa et eller andet øjeblikkeligt Forhold, og at det ikke er et Lune, der har dikteret, at Seminariet ikke har kunnet faa nye Bøsser at købe.

Samtidig vil jeg sige, at Bemærkningerne i Forstanderens Indberetning give en ny Antydning af et Forhold, der ikke sjældent viser sig og ikke er meget glædeligt, nemlig en vis Gnidningsmodstand i Missionens og Handelens Samarbejde i Grønland. Det er vel hyppigt, at der saa i en Koloni, saa i en anden viser sig Kur-rer paa Traaden. Hvem af Parterne der har Ret i Striden om Bøsserne, skal jeg ikke nu kunne udtale mig om. Vejen til Indhentning af nærmere Oplysninger fra Stedet er jo lang. Bedst vilde det have set ud, om man deroppe havde kunnet forhandle sig til Rette, og jeg vilde have foretrukket, om Provsten i sin Indberetning samtidig havde anført, hvilke Grunde Handelens derværende Repræsentant har haft eller har angivet til det af Provsten paa-klagede Forhold, thi saa vilde man allerede nu bedre have kunnet bedømme Klagen. De maa jo dog formentlig have talt sammen om Sagen, og Handelen maa vel ogsaa have haft noget andet at sige end et blot Nej, et blot og bart Afslag, der unægtelig vilde lyde noget utroligt. Men dette Forhold vil nu blive undersøgt og opklaret, og forhaabentlig vil der under de forskellige allerede indførte og kommende nye Forhold med Hensyn til Grønland og under den almindelige Villie til at arbejde paa Landets og Grønlændernes Fremgang ogsaa aabne sig Vej for en stadig større Erkendelse af den Betydning, der ligger deri, at de Danske i Grønland under alle